

Nro.

256.

DZIENNIK*Patryotycznych Polityków w Lwowie.*

Dnia 9go Listopada 1796.

*G a z e t y.***FRANCYA.**

Z Paryża dnia 14. Października, Niedzieli zeszłej Kommissya woyskowa wskazała znowu na śmierć kilku spiskowych przeciw obozowi Grenelle. Z tych jeden imieniem Bonbon po swém wyroku rzuciwszy się z trzeciego piętra oknem, samobójstwem uprzedził śmierć haniebną. Dway inni Huguet i Gagnant pisali list do Direktoryatu, w którym przyrzékali odkryć źródło tego spisku, byle im tylko życie darowano. Dodali

Q 11

oni,

oni, że żaden członek Rządowy nie należał do tej zbrodni. Na list ten nie dano odpowiedzi żadney, a winni podpadli wyrokowi na siebie wymierzonemu. Gdy ich prowadzono na Karach zwyczajnych na rostrzelanie, *Gagnant* rozwiąawszy sobie ręce, wymknął się straży; ale dopędzony, gdy się mocno bronił, Grenadierowie skłuli go bagnetami, i dopiero w pół umarłego rostrzelano na równinach *Grenelle*.

Sardynia zamknęła już także wszystkie swe porty Anglikom. — Rząd nasz stara się jeszcze, aby i *Wenecya* toż samo uczyniła.

W Pismach Publicznych znajduie się następujący rys Jenerała *Moreau*: „Jenerał *Moreau* rodził się w *Morlaix*, Prowincyi niegdyś niższej Bretanii. Wiek jego jest prawie ten sam co Jenerała *Pichegru*. Polor rozumu iednego nie ustępuje w niczym polorowi drugiego, ale to w różnym cale rodzaju. Jenerał *Moreau* był przedtym Adwokatem, jego obyczaje są powabnieysze, postęпки uymiańsze, iak Jenerała *Pichegru*. Spoyzrzenie tego ostatniego oznaymuie z pierwszym razem zupełną poufalość, a
mi-

mina wróży naywiększą pocziwość ha-
 rakteru. To samo postrzegać się daie i
 w Jenerale *Moreau*. Wzrost iego choć
 bardzo mierny, ma wiele kształtu i ele-
 gancyi. Przed swym Jeneralstwem był
 Szefem batalionu w Departamencie *Isle*.
 Jego podkommendni w roku 1793. tak
 byli przeciwni Konstytucyi *Roberspierra*,
 że bez znaczney trudności nie chcieli iey
 uznać. *Morea* nawet, który tak prze-
 zornie umie zgłębiać Prawa Obywate-
 lów, iak sztukę woienną, nie raz się
 głośnio oświadczał przeciwko Rządowi
 rewolucyinemu. Retyrada iego w Szwabii
 czyni mu zaletę wielkiego Jenerała-

ANGLIA.

Z Londynu dnia 11. Października.
 Poseł pokojowy, którego Rząd nasz wy-
 stać ma do Paryża, ieszcze ztąd nie wy-
 iechał. Zamiast Lorda *Malmesbury* prze-
 znaczą teraz znowu pisma publiczne
 Lorda *St. Helens* na te poselstwo; bie-
 głość iego w Polityce Dyplomatycznej,
 czyni mu wiele zalet. Ze zaś do tego
 momentu w tak ważnym przedmiocie nie
 wy-

wysłano ieszcze nikogo do Paryża, ztąd osobliwie pochodzi, że Ministrowie muszą pomyśleć nad instrukcyami dla Pełnomocnika. Odpowiedź także, którą dała Francya, przyczyniła nie mało móżu Rządowi. Pan *Pitt* żądał pasu dla osoby wysłać się mającey do Paryża, końcem podania warunków pokojowych; Dyrektoryat zaś Francuski dał poznać, że życzy sobie Pełnomocnika, któryby nieograniczenie mógł traktować i zawierać pokóy. Przy pasie, który tu przyślany został z Paryża, Minister zewnętrzny, *Lacroix*, pisał list w grzecznych wyrazach do Lorda *Grenville*, w którym oświadcza, że Dyrektoryat pragnie usilnie, aby negocyacye pokojowe pomyślny wzięły skutek.

W Oberży *Shakespeare* obchodzono temi dniami rocznicę wyboru przed lat 16. Pana *Foxa* na członka Parlamentu z *Westminster*. Przy tej okoliczności wyznaczony miał mowę, w której dał się słyszeć między innemi z temi słowy: „Rząd nasz nie mogąc się w wojnie dzisiejszey spodziewać przychylności ludu, zmuszony był chwycić się prawideł postrachu. Rozgłoszenie trwogi jest całym pod-

podstępem, iskiego Ministrowie dotąd używają. Pod czas gdy złorzeczą Sy-stematowi postrachu Francyi, wprowadzają ie sami do naszego kraju. Cieszy mnie to bardzo, że moi współobywatele Westmünsterscy znają chytróść Mini-strów, i mają tyle odwagi, że się im dzielnie sprzeciwiają. Przytym mam nadzieję, że podobny duch rozszerzy się w krótcie po całej Anglii. Bo przypuści-wszy, że Konstytucya nasza nadal ie-szcze będzie szarpana, iak na ostatnim Parlamencie, tedy uyrzemy się w krótcie (co nie day Boże) w stanie, który nas pogrąży albo w podłą niewolę, albo też w tumult i gwałtowne zamieszanie. Dla uniknienia okropnych tych wypad-ków cała maffa ludu przy nowym tym Parlamencie powinna nieustraszenie ob-stawać za swą wolnością. Pokòdy iest powszechnym naszym interesem. Jeżeli Ministrowie terazniysi potrafią nam go wyiednać, cieszyć mnie to będzie nay-mocniej. W pokoju zręczniemy nam nie-równie będzie walczyć za Konstytucyą; dla tych też i inaych przyczyn pragnął-bym końca wojny. Ale ieżeli Ministrowie na pozór tylko udają skłonności po-ko-

koiove i chcą tym sposobem mieć lud, tedy nie powiem teraz więcej tylko, że przez to zmnazają liczbę swych zbrodni, któremi się bezkarnie mazali w tej wojnie. Czas okaże ukryte ich podstępny; iednak wyznać muszę wcześnie, że mało ufam skłonnościom ich pokojowym. Nam nie pozostaie teraz, iak tylko szpiegować pilnie wszystkie ich kroki; i czekać dalszych wypadków z czerpliwością. Gdyby moierady, iakiem na początku tej wojny podawał, były słuchane, byłoby się oszczędziło krew naymniey 500,000. ludzi i 100. milionów pieniędzy. „ Mowa ta od Hr. *Bedford*, *Cberidana*, i całego zgromadzenia z wielkimi oklaski przyięta została. Między innemi Pan *Fox* spełnił kielich na następujące hasło: „ Rychły i chlubny pokòy z Rzeczpospolitą Francuską! „

Temi dniami arefztowano tu emigranta Francuskiego, który obowiązał się tajemnie Ministrowi Hiszpańskiemu, zawerbować na lądzie 15,000. woyska dla Hiszpanii. Ten człowiek służył przedtem w korpusie Emigrantów. — Obie Izby Parlamentowe przez Deputowanych oddały już Królowi adresy swoje. — Do-

nie.

niefienia z *Newfoundland* 10. Września sięgające, potwierdzają zupełnie dawniejsze, że nieprzyjaciel wszystkie osady nad cieśniną *Bulls* zupełnie zniszczył; o los jednak *St. John* jeszcze się lękać nie należy. *Admirał Richery* nie ma i 3000. wojska lądowego, i na wyspę wysadził tylko część małą. Przy odejściu depešów gotował się do wypłynienia z cieśniny *Bulls*. Z dziś rano nadeszłych listów, dowiadniem się, że Francuzi opalowali jeszcze na *Newfoundland* okolice *Blasentia*, *Renuse*, *Ferryland*, i Przyładek *Broyle*. Lękać się należy, aby *Admirał Curtis*, który wyprowadzony tam został z flotą, nie spóźnił się nadto, i nie dał czasu *Adm: Richery* do uprowadzenia swych łupów — Seſyje Parlamentu temi dniami zeszły na odróżnienia prawych od nieprawych wyborów Reprezentantów.

NIEMCY.

Z *Wiednia* dnia. 29. Października, Minister Pruski przy Dworze naszym, *Lucbefini*, prosił swego Monarchy o uwol-

uwolnienie od swego urzędu; te żądanie nie zostało przyjęte. — Kurjer Francuski, który tu nadspodzianie wszelkie przybiegł z Włoch, oddał samemu Cesarzowi w *Laxenburgu* swe depesze. Ubior iego lśnił się od złota; przy szarpie zkolorywey, nosił i kokardę podobną; na pierśiach miał srebrną blachę z wyobrażeniem drzewa wolności. To pewna, że poselstwo iego tyczeło się przedmiotu nie wojennego, lecz politycznego. Cesarz wyrozumiałwszy treść depeszów, odesłał tego gońca do *Wiednia*, gdzie w Koszarach naddunajskich, przy wszelkich wygodach, kazał się z niem obchodzić w sposób iak naygrzeczniejszy. Dwóch officyerów dodano mu do kompanii. Nazajutrz Cesarz niespodzianie zjechał do Stolicy, gdzie nieprzerwanie pracował z Ministrami.
